

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21113/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Миливоје Минић, адвокат из ..., против противника предлагача Градске управе Пирот, кога заступа Градско правобранилаштво Града Пирота, ради утврђивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Пироту Гж 188/22 од 13.09.2022. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Пироту Гж 188/22 од 13.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Пироту Гж 188/22 од 13.09.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пироту Р1 112/19 од 14.12.2021. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсане непокретности у искључивом власништву предлагача у укупном износу од 1.141.669,35 динара, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одређена је предлагачу накнада у новцу на име вредности избушене инсталације на експроприсаном земљишту за водну пумпу у износу од 45.000,00 динара. Ставом трећим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу исплати новчану накнаду у износу од 1.186.669,35 динара са припадајућом каматом од 14.12.2021. године до исплате. Ставом четвртим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу накнади трошкове поступка у износу од 82.000,00 динара. Ставом петим изреке, учесници у поступку су ослобођени обавезе плаћања судске таксе на предлог и одлуку.

Решењем Вишег суда у Пироту Гж 188/22 од 13.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник РС“, број 45/13... 106/15), Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Побижаним решењем одлучено је о накнади за експроприсане непокретности, а ревизијом се указује да је потребно одлучити о ревизији, ради уједначавања судске праксе у примени чланова 41. став 2. и 42. Закона о експропријацији, односно начина одређивање висине тржишне вредности непокретности. У спроведеном поступку, нижестепени судови су, тржишну вредност експроприсаних непокретности утврдили на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за експроприсану непокретност и инсталацију (на основу усаглашених налаза судских вештака грађевинске струке) у смислу члана 42. став 2. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, број 53/95, 23/01 и 20/09) израженог кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о одређивању накнаде за експроприсане непокретности, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Указивање у ревизији на другачије одлуке ревизијског суда, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима за одређивање накнаде за експроприсане непокретности као у овој правној ствари, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачке 4. и 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применим става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 21.08.2019. године. Побиганим решењем потврђено је првостепено решење којим је одређена накнада за експроприсане непокретности од укупно 1.186.669,35 динара, а вредност побиганог дела је 1.289.456,25 динара (10.955 евра). Овај износ, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (предлога ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност), представља динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинскоправном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побиганог дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то је Врховни суд нашао да ревизија предлагача није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић